

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД
служба „Регистратура“ - 2 -
Изх. № Н-696
Дата на регистриране: 20.08.2020

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Вх. № 297 К1
Дата 21.08.20 г.

ИЗХ. №.....

Вх. № В-1015/31.07.2020 г.
София, 20.08.2020 г.

ДО
проф. БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БУЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР ДОНДУКОВ“ № 1
СОФИЯ- 1000

На Ваш № 195 КД
30.07.2020 г.

Относно: становище по к.д. № 11/2020 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Приложено, изпращам Ви становище на Върховния касационен съд по к.д. № 11/2020 г. на Конституционния съд на Република България, изготвено от съдия Борислав Белазелков- председател на Четвърто гражданско отделение на ВКС. Предвид на извънредната епидемиологична обстановка в страната и предприемането на мерки за предотвратяване разпространението на COVID-19, е определен съдия Борислав Белазелков да изготви становището.

Приложение: съгласно текста.

ЛОЗАН ПАНОВ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

До Конституционния съд
На Република България

София

С Т А Н О В И Щ Е

на Върховния касационен съд

По к.д. № 11 по описа на Конституционния съд за 2020 г.

Дами и Господа Конституционни Съдии,

Съгласно предоставената ни възможност представяме на Вашето внимание становището на Върховния касационен съд по искането на омбудсмана на Република България за установяване противоконституционността на чл. 171, т. 1, б. „д“ и т. 2, б. „к“ от Закона за движението по пътищата (Обн. ДВ, бр. 20/05.03.1999, изм. и доп. бр. 60/07.07.2020) поради противоречието им с чл. 35, ал. 1, чл. 32, ал. 1, чл. 57, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 и ал. 2. от Конституцията.

Становището не е обсъдено и гласувано от Пленума на Върховния касационен съд, тъй като до изтичането на срока за отговор свикването на този орган е практически невъзможно.

Тезата в искането е, че с посочените разпоредби се ограничават непропорционално основни права и свободи.

Всички аргументи в искането на омбудсмана следва да бъдат подкрепени, като някои от тях може да бъдат развити по-подробно:

1. Заявената от законодателя цел на посочената уредба е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Тази цел е легитимна, но за постигането ѝ не може да се ограничават основни права и свободи, най-малко когато за нейното постигане в закона са уредени други правни средства, които, правилно приложени, могат да способстват по-добре за нейното постигане.

Поведението на административнонаказаният с глоба, който не я плаща доброволно след изтичането срока за доброволно изпълнение, е неправомерно, но това не съставлява нито престъпление, нито

административно нарушение. С неизпълнението той се поставя в положението на неизправен длъжник с парично задължение и може да търпи само принудително изпълнение върху неговото имущество и доходи по реда на ДОПК и ГПК, когато държавата е присъединен по право взыскател.

Всяка лична принуда срещу длъжник по парично вземане е недопустима.

Длъжникът може да не изпълнява паричното си задължение, защото не разполага с достатъчно имущество и доходи. Такъв длъжник се нуждае от уредената в приложимия процесуален закон защита – несеквестрируемост, отсрочване и разсрочване на задължението, спиране на изпълнението, опрощаване от органа, установил вземането и др. Ограниченията на личните права на длъжника могат само да затруднят постигането на заявената от законодателя цел.

2. Отнемането на свидетелството за управление на моторно превозно средство може да лиши длъжника от трудово възнаграждение, от доходи от извършваната от него стопанска дейност, както и от възможност да се грижи за своето семейство и близки. Тази мярка по-скоро пречи, отколкото помага, тъй като социално слабият длъжник може да се окаже лишен от възможност да управлява моторно превозно средство до изтичането на давностния срок за административното наказание глоба.

Спирането от движение на моторното превозно средство надхвърля значително нуждите на принудителното изпълнение върху имуществото на длъжника. То го лишава неоправдано от гарантираната от процесуалните закони възможност да ползва автомобила до извършването на публичната продажба, не е свързано по никакъв начин с органа на принудително изпълнение, който трябва да насрочи и извърши публична продажба в разумен срок и не на последно място – може да засегне правната сфера на съпруга недлъжник, когато автомобилът е съпружеска имуществена общност – твърде често срещана хипотеза при нищожни шансове за бърза и ефективна защита на правата съпруга недлъжник.

3. Отделен, но не по-малко съществен е въпросът за начина, по който се прилага на практика тази мярка от органите на МВР. Този въпрос е разгледан подробно в искането на омбудсмана.

БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ: